

DE UITERSTEN

DE DOOD DES RECHTVAARDIGEN EN DE DOOD DES ZONDAARS

1. Een goede dood, is de dood in staat van genade, en dat is het grootste geluk des menschen.

2. Een slechte dood, is de dood in staat van doodzonde, en dat is het akeligste onheil des menschen.

3. De h. Schrift zegt dat de dood des zondaars *zeer slecht* is.

4. De dood des zondaars is zeer slecht: 1° omdat het hem een diepe smart is de goederen der aarde, aan dewelke alleen hij gehecht was, te verlaten; 2° omdat hij weldra in de hel de straf van zijn boos leven zal ondergaan.

5. Een zeer slechte dood was die van Herodes:

¹⁸Toen het dag was geworden, was er een groote ontsteltenis onder de soldaten, wat er toch van Petrus geworden was. ¹⁹En toen Herodes hem opgeëischt en niet gevonden had, beval hij, na de wachters verhoord te hebben, dat men hen ter straf zoude voeren. En hij vertrok van Judea naar Cesaria, en vertoefde aldaar. ²⁰Hij was op de Tyriërs en Sidoniërs vergaand; doch zij kwamen eenparig tot hem, en Blastus, 'skonings kamerling, overreed hebbende, baden zij om vrede, omdat hunne landen van hem gevoed werden. ²¹En op den bepaalden dag deed Herodes, zijn koninklijk gewaad aanhebbende en op den troon gezeten, eene aanspraak tot hen. ²²Het volk juichte hem toe: Dat zijn woorden van een God, en niet van een mensch! ²³En terstond sloeg hem een Engel des Heeren, omdat hij God de eer niet gegeven had; en van wormen verteerd, gaf hij den geest. (*Hand. xii.*)

6. Dusdanig was ook de dood van Judas:

¹³Toen zij ingekomen waren, gingen zij op het bovenhuis, waar zij hun verblijf hadden, namelijk Petrus en Joannes, Jacobus en Andreas, Philippus en Thomas, Bartholomeüs en Mattheüs, Jacobus, Alpheüs'zoon, en Simon de Yveraer, en Judas, de broeder van Jacobus. ¹⁴Deze allen waren eendrachtelijk volhardende in het gebed, met eenige vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met zijne broeders.

¹⁵In die dagen stond Petrus op in het midden der broeders (eene schare was er bijeen van omtrent honderd en twintig menschen), en hij zeide: ¹⁶Manne broeders! de Schrift moet vervuld worden, welke de h. Geest door den mond van David voorzegt heeft aangaande Judas, die van hen welke Jezus gevangen namen, de geleidsman was, ¹⁷die mede tot ons getal behoorde, en het lot dezer bediening verkregen had. ¹⁸Deze mensch verworf een akker van het loon zijner ongerechtigheden; en toen hij zich verhangen had, is hij doormidden geborsten, en zijn

al zijne ingewanden uitgestort. ¹⁹En het is bekend geworden aan allen die te Jerusalem woonden, zoodat die akker in hunne taal genoemd werd Hakeldama, dat is: de Bloedakker. ²⁰Er staat namelijk geschreven in het boek der Psalmen: Hun verblijf worde woest, en niemand zij er die daarin woone en: Een ander ontvangte zijn overheidsambt. ²¹Er moet dan van die mannen, die met ons vergaderden al den tijd dat de Heer Jezus onder ons in-en uitging, ²²van den doop van Joannes te beginnen tot op den dag dat hij van ons werd opgenomen, er moet één hunner met ons getuige worden van zijne verrijzenis. ²³En zij stelden er twee, Jozef, Barsabas geheeten, die bijgenaamd werd Justus, en Matthias. ²⁴En zij baden en zeiden: Gij, Heer, die aller harten kent, wijs uit deze twee éenen aan, dien gij verkoren hebt ²⁵om de plaats te ontvangen van dit ambt en Apostelschap, waar Judas van afgeweken is, om heen te gaan naar zijne plaats. ²⁶En zij gaven voor hen loten; en het lot viel op Matthias; en hij werd bij de elf Apostelen bijgerekend. (*Hand. i.*)

7. De h. Schrift zegt dat de dood des rechtvaardigen *voor de oogen des Heeren kostbaar* is.

8. De dood des rechtvaardigen is kostbaar: 1° omdat hij hen uit al de rampen van dit leven verlost; 2° omdat hij God bemint en een gerust geweten heeft; 3° omdat hij in den hemel de belooning gaat ontvangen der goede werken welke hij op aarde verrichtte.

Uitleg der plaat.

9. Deze plaat stelt ons den dood des rechtvaardigen en des zondaars voor. De rechtvaardige wordt afgebeeld, *boven*, op zijn sterfbed, gelaten en den laatsten troost van den godsdienst genietende; Zijn Engel Bewaarder waakt over hem en moedigt hem aan; zijne bloedverwanten bidden voor hem; Christus en de h. Maagd schouwen hem aan uit den hemel en strekken de armen naar hem uit; de duivel, vol woede en schaamte, vlucht naar de hel.

10. *Onder*, verstoot de zondaar den priester met verachting. Zijn Engel Bewaarder sluiert zich en verlaat hem. De priester, nog niet willende vertrekken, toont hem een laatstemaal het kruisbeeld. Zijne bloedverwanten zijn met den grootsten schrik bevangen. Christus verschijnt en toont hem het kruis waarop hij stierf om hem te redden, en voor hetwelk hij hem zal oordeelen. De duivelen omringen zijn bed en wachten naar zijn laatsten zucht om zijne ziel weg te voeren.